

தமிழ்நாடு அரசு வேலைவாய்ப்பு மற்றும் பயிற்சித்துறை

- பிரிவு : TNPSC Group I தேர்வு
பாடம் : வரலாறு
பகுதி : **இந்திய தேசிய இயக்கத்தில் தமிழ்நாட்டின் பங்கு**

காப்புரிமை

தமிழ்நாடு அரசுப் பணியாளர் தேர்வாணையம் குரூப்-1 முதல்நிலை மற்றும் முதன்மை தேர்வுகளுக்கான கானொலி காட்சி பதிவுகள், ஒலிப்பதிவு பாடக்குறிப்புகள், மாதிரி தேர்வு வினாத்தாள்கள் மற்றும் மென்பாடக்குறிப்புகள் ஆகியவை போட்டித் தேர்விற்கு தயாராகும் மாணவ, மாணவிகளுக்கு உதவிடும் வகையில் வேலைவாய்ப்பு மற்றும் பயிற்சித் துறையால் மென்பொருள் வடிவில் தயாரிக்கப்பட்டுள்ளது. இம்மென்பாடக் குறிப்புகளுக்கான காப்புரிமை வேலைவாய்ப்பு மற்றும் பயிற்சித் துறையைச் சார்ந்தது என தெரிவிக்கப்படுகிறது.

எந்த ஒரு தனிநபரோ அல்லது தனியார் போட்டித் தேர்வு பயிற்சி மையமோ இம்மென்பாடக் குறிப்புகளை எந்த வகையிலும் மறுபிரதி எடுக்கவோ, மறு ஆக்கம் செய்திடவோ, விற்பனை செய்யும் முயற்சியிலோ ஈடுபடுதல் கூடாது. மீறினால் இந்திய காப்புரிமை சட்டத்தின் கீழ் தண்டிக்கப்பட ஏதுவாகும் என தெரிவிக்கப்படுகிறது. இது முற்றிலும் போட்டித் தேர்வுகளுக்கு தயார் செய்யும் மாணவர்களுக்கு வழங்கப்படும் கட்டணமில்லா சேவையாகும்.

ஆணையர்,

வேலைவாய்ப்பு மற்றும் பயிற்சித் துறை

இந்திய தேசிய இயக்கத்தில் தமிழ்நாட்டின் பங்கு

தமிழ்நாட்டில் தேசிய இயக்கத்தின் தொடக்கம்

ஆரம்ப கால அரசியல் அமைப்பான, சென்னை சுதேசி சங்கம் 1852 ஜூலையில் தொடங்கப்பட்டது. லட்சுமிநரசு செட்டி மற்றும் சீனுவாச பிள்ளை ஆகியோரால் நிறுவப்பட்டது. வணிகக் குழுவினர் ஆட்சி பின்பற்றிய கொள்கைகளை இச்சங்கம் கடுமையாக விமர்சித்தது. பின்னர், 1884-ல் பி. அனந்தாச்சாரலு மற்றும் பி. ரங்கைய நாயுடு என்போரால் சென்னை மகாஜன சங்கம் நிறுவப்பட்டது. பின்னர், சென்னை சுதேசி சங்கமும் இதனுடன் ஒன்றாக இணைந்தது.

இந்திய தேசிய காங்கிரஸின் நடவடிக்கைகளை சென்னை மகாஜன சங்கம் தீவிரமாக ஆதரித்தது. மேலும், சமூக சீர்திருத்தத்திலும் அது கவனம் செலுத்தியது. 1889 டிசம்பரில், ஜி. சுப்ரமணிய அய்யர் தனது விதவை மகளுக்கு மறுமணம் செய்து வைத்தார். 1885 ஆம் ஆண்டு முதலாவது காங்கிரஸ் மாநாட்டில் முதலாவது தீர்மானத்தையும் இவர் கொண்டு வந்தார். ஆங்கிலத்தில் “தி இந்தி”, தமிழில் “சுதேசமித்திரன்” போன்ற தேசிய இதழ்களையும் இவர் தொடங்கினார்.

தமிழ்நாட்டின் கிராமப்புறங்களில் வசித்த மக்களை ஒன்று திரட்டும் நோக்கத்துடன் சென்னை மாகண சங்கம் ஒன்று 1892-ல் நிறுவப்பட்டது. 1887-ல் பக்ருதீன் தயாபஜி என்பவரது தலைமையில் இந்திய தேசிய காங்கிரஸின் மூன்றாவது மாநாடு சென்னையில் நடைபெற்றது. இத்தகைய மாநாடுகள் பல சென்னை நகரில் பின்னரும் நடைபெற்றன என்பதும் குறிப்பிடத்தக்கதாகும்.

தமிழ்நாட்டில் சுதேசி இயக்கம்

1905 ஆம் ஆண்டு வங்கப்பிரிவினை தமிழ்நாட்டில் சுதேசி இயக்கம் தோன்றுவதற்கு காரணமாக அமைந்தது. தமிழ்நாட்டில் சுதேசி இயக்கத்தை முன்னின்று நடத்தியவர்களில் வ.உ. சிதம்பரபிள்ளை, சுப்ரமணிய சிவா, சுப்ரமணிய பாரதி ஆகியோர் குறிப்பிடத்தக்கவர்கள். 1907 மே திங்களில் பாரதியார் காங்கிரஸ் இயக்கத்தின் தீவிரவாத தலைவர்களில் ஒருவரான பிபின் சந்திரபால் என்பவரை சென்னை நகருக்கு வரவழைத்து உரை நிகழ்த்தச் செய்தார். 1907 ஆம் ஆண்டு சூரத் பிளவுக்குப் பிறகு உ.வ.சி. யும் மற்ற தேசியவாதிகளும் இணைந்து சென்னை ஜன சங்கத்தை தோற்றுவித்தனர். சுப்ரமணிய பாரதி சிறந்த முற்போக்குவாதியாகவும், பழமைவாதத்தை சாடுபவராகவும், புரட்சிகரமான அரசியல் சமூக சிந்தனைகளைக் கொண்டவராகவும் விளங்கினார். அவர் 'இந்தியா' என்ற தமிழ்வார

இதழின் ஆசிரியராகவும் இருந்தார். 'சுதேச கீதங்கள்' என்றழைக்கப்படும் தேசிய பாடல்களை அவர் எழுதினார்.

வ.உ. சிதம்பரம் பிள்ளை ஒரு வழக்குரைஞராக தமது வாழ்க்கையைத் தொடங்கினார். 1905 இல் தேசிய இயக்கத்தில் ஈடுபட்டார். பால கங்காதர திலகரின் சீடராக அவர் திகழ்ந்தார். 1908-ல் தூத்துக்குடியில் நடைபெற்ற பவழ ஆலைத் தொழிலாளர் வேலை நிறுத்தத்தை முன்னின்று நடத்தினார். 1906-ல் தூத்துக்குடியில் சுதேசி நீராவிக்கப்பல் கழகத்தை நிறுவினர். எனவே, "கப்பலோட்டிய தமிழன்" என்று அவர் அழைக்கப்பட்டார். சுதேசி நீராவிக்கப்பல் கழகத்திற்கும் பிரிட்டிஷ் இந்திய நீராவிக்கப்பல் கழகத்திற்குமிடையே கடுமையான போட்டி நிலவியது. பிரிட்டிஷ் இந்திய நீராவிக்கப்பல் கழகத்தை புறக்கணிக்குமாறு வ.உ.சி. பிரச்சாரம் செய்தார். இதனால் 1908 மார்ச் திங்களில் திருநெல்வேலி கலகம் நடைபெற்றது. இவருக்கு உறுதுணையாக செயல்பட்டவர் சுப்ரமணிய சிவா. இவ்விருவரும் கைது செய்யப்பட்டு சிறையிலடைக்கப் பட்டனர். ஆறு ஆண்டு காலம் கடும் சிறைவாசத்தை இருவரும் அனுபவித்தனர். சிறைக்குள் அவர்கள் கடுமையான தண்டனைக்குட்படுத்தப்பட்டனர். செக்கிழுக்கும் கொடுமைக்கு ஆளானதால், வ.உ.சி. "செக்கிழுத்தச் செம்மல்" என்று அழைக்கப்பட்டார்.

தேசியத் தலைவர்கள் சிறைக்குள் அடைக்கப்பட்டது. சிறைக்குள் சித்ரவதைகளுக்குட்படுத்தப்பட்டது. சுதேசி கப்பல் கழகத்தின் சிதைவு போன்ற காரணங்களால் சினந்தெழுந்த சிலர் பாரதமாதா சங்கம் என்ற புரட்சி அமைப்பை ஏற்படுத்தினர். இதில், நீலகண்ட பிரம்மச்சாரியின் பங்கு மகத்தானதாகும். இச்சங்கத்தைச் சேர்ந்த வாஞ்சிநாதன் 1911 ஜூன் மாதத்தில் ராபர்ட் வில்லியம் டி.ஆஷ் என்ற வன்செயலுக்கு பெயர்பெற்ற பிரிட்டிஷ் அதிகாரியை மணியாச்சி ரயில் நிலையத்தில் சுட்டுக் கொன்றார்.

தமிழ்நாட்டில் தன்னாட்சி இயக்கம்

1916 முதல் 1918 ஆம் ஆண்டு வரை சென்னையில் அன்னிபெசன்ட் அம்மையார் தன்னாட்சி இயக்கத்தை தொடங்கி நடத்தினார். 1915 செப்டம்பர் மாதத்திலேயே 'நியூ இந்தியா' என்ற தமது இதழில் அன்னிபெசன்ட் தன்னாட்சி இயக்கம் தொடங்கப் போவதற்கான முடிவை அறிவித்திருந்தார். 1915 டிசம்பரில் பம்பாய் காங்கிரஸ் மாநாட்டில் அதற்கான காங்கிரஸ் கட்சியின் ஒத்துழைப்பையும் கோரினார். திலகரும் இவரது முயற்சிக்கு ஆதரவு தெரிவித்தார். முதல் உலகப் போர் காலத்தில் தன்னாட்சி இயக்கம் மிகவும் தீவிரமாக நடைபெற்றது.

ஒத்துழையாமை இயக்கம்

1921 முதல் 1923 ஆம் ஆண்டு வரை தமிழ்நாட்டில் ஒத்துழையாமை இயக்கமும் தீவிரமாக நடைபெற்றது. அந்நியரின் விதிமுறைகளுக்கு எதிரான போராட்டங்கள் 1921 மார்ச்சில் தொடங்கின. மாகாணத்தின் பல பகுதிகளிலும் மது அருந்துவதற்கு எதிரான இயக்கங்கள் 1921-22 ஆம் ஆண்டுகளில் நடைபெற்றன. குறிப்பாக மது அருந்துவதற்கு எதிரான போராட்டம் மதுரையில் தீவிரமாக நடைபெற்றது. தமிழ்நாடு முழுவதும் ஒத்துழையாமை இயக்கம் பரவலாக நடைபெற்றது. இதன் முக்கிய தலைவர்களாக சி. ராஜகோபாலாச்சாரி, எஸ். சத்தியமூர்த்தி, ஈ.வெ. ராமசாமி நாயக்கர்

போன்றோர் செயல்பட்டனர். அந்த சமயத்தில் தமிழ்நாடு காங்கிரஸ் கமிட்டியின் தலைவராக ஈ.வெ.ராமசாமி நாயக்கர் இருந்தார் என்பது குறிப்பிடத்தக்கது. காந்தியின் செயல்திட்டங்களில் சட்டசபை புறக்கணிப்பே முக்கியமானது என்று சி. ராஜகோபாலாச்சாரி வலியுறுத்தினார். ஆனால், கஸ்தூரிர்ங்க அய்யங்கார், சீனுவாச அய்யங்கார், வரதராஜலு நாயுடு, விஜயராகவாச்சாரி போன்ற தலைவர்கள் இதனை ஏற்கவில்லை.

இதற்கிடையில், பெரியார் ஈ.வெ.ரா. கேரளத்தில் வழக்கத்திலிருந்த சமூகப் பாகுபாட்டைக் கண்டித்த வைக்கம் சத்யாக்கிரகப் போராட்டத்தை தொடங்கினார்.

காங்கிரஸ் தலைவர்களில் ஒருவரான வி.வி.எஸ். அய்யர் நடத்தி வந்த சேரன் மாதேவி குருகுலத்தில் சமூகப்பாகுபாடு நிலவுவதைக் கண்டித்த பெரியார் காங்கிரசிலிருந்து வெளியேறினார். புதுக்கோட்டையைச் சேர்ந்த எஸ். சத்தியமூர்த்தியும் விடுதலைப் போராட்ட வீரர்களில் முக்கியமானவர். 1929-ல் சைமன் குழு தமிழ்நாட்டுக்கு வந்தபோது, சைமன் குழு எதிர்ப்பு போராட்டத்திற்கு சத்தியமூர்த்தி தலைமை தாங்கினார்.

விருதுநகரைச் சேர்ந்த கு. காமராஜ் மற்றொரு விடுதலை வீரர் ஆவார். 1924-ல் வைக்கம் சத்தியாகிரகத்தில் கலந்து கொண்டதின் மூலம் அவர் தேசிய இயக்கத்தில் தம்மை ஈடுபடுத்திக் கொண்டார். 1929-ல் ராமநாதபுரம் மாவட்ட காங்கிரஸ் கமிட்டியின் துணைத் தலைவராகவும், பொருளாளராகவும் அவர் விளங்கினார். ஆரம்பத்திலிருந்தே காமராஜர் மக்கள் தலைவராகத் திகழ்ந்தார். எளிமையான நடையில் அவர் பேசுவார். நுண்ணறிவும், செயல்திறனும் மிக்கவராக அவர் திகழ்ந்தார்.

உப்பு சத்தியாக்கிரகம்

சட்டமறுப்பு இயக்கத்தின் ஒரு பகுதியாக காந்தி உப்பு சத்தியாகிரகத்தை தொடங்கினார். 1930-ல் அவர் தண்டி யாத்திரையை மேற்கொண்டார். 1930 ஏப்ரல் மாதத்தில் சி. ராஜகோபாலாச்சாரி தமிழ்நாடு காங்கிரசின் தலைவராக தமிழ்நாட்டில் உப்பு சத்தியாக்கிரகத்தை மேற்கொள்ளும் பொறுப்பு அவருக்கு வழங்கப்பட்டது. வரலாற்றுப் புகழ்பெற்ற வேதாரண்யம் கடற்கரைக்கு நடைப்பயணம் மேற்கொள்வது என தீர்மானிக்கப்பட்டு தமிழ்ப் புத்தாண்டு அன்று (ஏப்ரல் 15) பயணம் தொடங்கப்பட்டது. 1930 ஏப்ரல் 28 ஆம் நாள் இப்பயணம் வேதாரண்யத்தில் முடிவடைந்தது. இரண்டு நாட்கள் கழித்து உப்புச் சட்டங்களை மீறியதற்காக ராஜகோபாலாச்சாரி கைது செய்யப்பட்டார். வி.எஸ்.எஸ். ராஜன், சந்தார் வேதரத்தினம் பிள்ளை, சி. சுவாமிநாத செட்டி மற்றும் கே. சந்தானம் போன்ற காங்கிரஸ் தலைவர்கள் வேதாரண்யம் உப்பு சத்தியாக்கிரகத்தில் பங்கு பெற்றனர்.

கொடியேந்தி போராட்டம் நடத்திய திருப்பூர் குமரன் தடியடிக்கு ஆளானார். கொடியை கையில் பிடித்து போராடிய அந்த மாவீரன் கொடி காத்த குமரன் என்று அழைக்கப்பட்டார். இவரது நினைவைப் போற்றி இந்திய அரசு அஞ்சல் தலையை வெளியிட்டுள்ளது.

நாமக்கல் கவிஞர் ராமலிங்கம் பிள்ளையின் எழுச்சிமிக்க பாடல்களால் தேசிய இயக்கம் மேலும் வலிமை பெற்றது. விடுதலை இயக்கத்தில் காந்திய நெறிகள் பின்பற்றப்பட வேண்டிய அவசியத்தை அவரது பாடல்கள் எடுத்துக் கூறின. "கத்தியின்றி ரத்தமின்றி யுத்தம் ஒன்று வருகுது" என்று அவர் பாடினார். பிரிட்டிஷாருக்கு எதிரான அகிம்சைப் போராட்டத்தின் கொள்கையை விளக்குவதாக இந்த வரிகள் அமைந்தன.

வள்ளையனே வெளியேறு இயக்கம்

1935 ஆம் ஆண்டு சட்டப்படி 1937 ஆம் ஆண்டு தேர்தல்கள் நடந்தன. சென்னை மாகாணத்தில் காங்கிரஸ் வெற்றிபெற்று சி. ராஜகோபாலாச்சாரி தலைமையில் அமைச்சரவை பதவியேற்றது. அவரது அமைச்சரவையில் ஒன்பது அமைச்சர்கள் இருந்தனர். 1937 ஜூலை முதல் 1939 அக்டோபர் வரை இந்த அமைச்சரவை பதவியில் நீடித்தது. இரண்டாம் உலகப்போரில் இந்தியாவை ஈடுபடுத்தியதைக் கண்டித்து காங்கிரஸ் அமைச்சரவைகள் பதவி விலகியபோது ராஜகோபாலாச்சாரி அமைச்சரவையும் பதவி விலகியது.

இரண்டாம் உலகப் போரின்போது, கிரிப்ஸ் தூதுக்குழு பரிந்துரைகள் தோல்வியடையவே, காந்தியடிகள் வள்ளையனே வெளியேறு இயக்கத்தை தொடங்கினார். தமிழ்நாட்டில் நடைபெற்ற போராட்டத்தில் ஆலைத் தொழிலாளர்கள், மாணவர்கள், பொதுமக்கள் ஏராளமாக கலந்து கொண்டனர். இது நாடுதழுவிய போராட்டமாக அமைந்தது.

பக்கிங்ஹாம் கர்னாடிக் ஆலை, துறைமுகப் பொறுப்புக் கழகம், டிராம்வே ஆகியவற்றின் தொழிலாளர்கள் என உழைக்கும் வர்க்கத்தினர் ஏராளமானோர் இதில் பங்கேற்றனர். வடஆர்க்காடு, மதுரை, கோயம்புத்தூர் உள்ளிட்ட இடங்களிலும் வள்ளையனே வெளியேறு இயக்கம் பரவியது. ராஜபாளையம், காரைக்குடி, தேவகோட்டை ஆகிய இடங்களில் போலீஸ் துப்பாக்கிச்சூடு நடத்தியது. சபாஷ் சந்திரபோசின் இந்திய தேசிய ராணுவத்திலும் தமிழ்நாட்டைச் சேர்ந்த ஆண், பெண் வீரர்கள் சேர்ந்து விடுதலைக்காக போராடினர்.

1947 ஆகஸ்டு 15ல் இந்தியா விடுதலையடைந்தபோது, ஓ.பி. ராமசாமி ரெட்டியார் தலைமையிலான சென்னை அரசாங்கம் இந்திய விடுதலைச் சட்டத்தைப் பாராட்டி தீர்மானத்தை இயற்றியது.

நீதிக்கட்சியின் ஆட்சி

சென்னை மாகாணத்தில் நடைபெற்ற நீதிக்கட்சியின் ஆட்சி தென்னிந்திய வரலாற்றில் ஒரு முக்கிய இடத்தை வகிக்கிறது. நீதிக்கட்சியின் கொள்கையும் நோக்கங்களும் தனித்தன்மையுடையதாகவும், காங்கிரஸ் கட்சியின் கொள்கைகளிலிருந்து மாறுபட்டதாகவும் காணப்பட்டன. நீதிக்கட்சி பிராமணர் அல்லாதார் இயக்கத்தின் பிரதிநிதியாக செயல்பட்டு, பணித்துறை மற்றும் கல்வித்துறை போன்றவற்றில் பிராமணர்களின் ஆதிக்கத்தை எதிர்த்து ஒரு சமூகப் புரட்சியை உருவாக்கியது.

நீதிக்கட்சியின் தோற்றம்

பிராமணர் அல்லாதார் இயக்கத்தின் பிரதிநிதியான நீதிக்கட்சியின் தோற்றத்திற்கு பல்வேறு காரணங்களைக் கூறலாம். பிராமணர் அல்லாதார் இயக்கம் தோன்றியதற்கான முக்கிய காரணம் சமூகத்தில் பிராமணரின் ஆதிக்கம் மேலோங்கியிருந்ததேயாகும். சிவில் பணித்துறையிலும், கல்வி நிறுவனங்களிலும் அவர்கள் அதிக சதவிகித இடங்களில் அங்கம் வகித்தனர். மேலும், சென்னை சட்ட மன்றத்திலும் அவர்கள் பெற்றிருந்த செல்வாக்கு பிராமணர் அல்லாதார் மத்தியில் அச்சத்தை தோற்றுவித்தது. பத்திரிகைத் துறையிலும் பிராமணர்கள் முன்னுரிமை பெற்றிருந்தனர். தமிழ்மொழி மற்றும் தமிழ் இலக்கியம் ஆகியன இருளிலிருந்து மீட்டெடுக்கப்பட்டதால் பிராமணர் அல்லாதோர் பெரும் உற்சாகம் அடைந்தனர். குறிப்பாக, 1856 ஆம் ஆண்டு மறைத்திரு. ராபர்ட் கால்டுவெல் எழுதிய “திராவிட அல்லது தென்னிந்திய மொழிகள் குறித்த ஒப்பிலக்கணம்” என்ற நூல் திராவிடர் என்ற கருத்தாக்கத்தை உருவாக்கியது. பின்னர், ஆறுமுக நாவலர், சி.வை. தாமோதரம் பிள்ளை, உ.வே. சாமிநாத அய்யர் போன்ற தமிழ் அறிஞர்களின் முயற்சியால் பண்டைத் தமிழ் இலக்கியங்கள் மீட்டெடுக்கப்பட்டு பதிப்பிக்கப்பட்டன. வி. கனகசபை பிள்ளையின் 1800 ஆண்டுக்கு முன் தமிழர்கள் என்ற நூலில் ஆரியர்கள் வருவதற்கு முன்பே தமிழர்கள் மிகச்சிறந்த நாகரீகத்தை படைத்திருந்தனர் என்பதை சுட்டிக் காட்டினார். பிராமணர் அல்லாதோர் மத்தியில் திராவிட உணர்வுகளை இது மேலும் வளர்த்தது. மேற்கூறிய காரணங்களின் ஒட்டுமொத்த விளைவாக பிராமணர் அல்லாதார் இயக்கமும் நீதிக்கட்சியும் தோன்றின.

நீதிக்கட்சியின் முன்னோடி சென்னை ஐக்கிய கழகமாகும். இது 1912 நவம்பர் மாதத்தில் சென்னை திராவிட சங்கம் என்று பெயர் மாற்றம் பெற்றது. இந்த அமைப்பை வளர்ப்பதற்கு டாக்டர் சி. நடேச முதலியார் முக்கிய பங்காற்றினார். 1916 ஆம் ஆண்டு பிராமணர் அல்லாத ஜாதி இந்துக்களின் அரசியல் நோக்கங்களை நிறைவேற்றுவதற்காக "தென்னிந்திய நல உரிமைச் சங்கம்" தோற்றுவிக்கப்பட்டது. தியாகராய செட்டி, டாக்டர் டி.எம். நாயர், பி. ராமராய நிங்கர் (புனகல் அரசர்) மற்றும் சி. நடேச முதலியார் போன்ற தலைவர்கள் இந்த அமைப்பு உருவாகக் காரணமாக இருந்தனர். தென்னிந்திய நல உரிமைச்சங்கம் "ஜஸ்டிஸ்" (நீதி) என்ற பெயரில் ஒரு ஆங்கில மொழி செய்தித்தாளை நடத்தி வந்தது. இதனால் இந்த அமைப்பு நீதிக்கட்சி என்றே அழைக்கப்பட்டது. நீதிக்கட்சியை ஆதரித்த மற்றொரு தமிழ்ப் பத்திரிகை திராவிடன் ஆகும். மேலும் ஜஸ்டிஸ் கட்சி பல

பொதுக்கூட்டங்கள், மாநாடுகள், சொற்பொழிவுகள் வாயிலாக பிராமணர் அல்லாதோர் இயக்கத்தை மக்களிடையே பரப்பியது அது போலவே ஜஸ்டிஸ் கட்சி மாவட்ட அமைப்புகளை உருவாக்கியது. மற்றும் பிராமணர் அல்லாத இளைஞர் அணியை தோற்றுவித்தது.

நீதிக்கட்சியின் ஆட்சி

மாண்டேகு - செம்ஸ்போர்டு சீர்திருத்தங்களின் அடிப்படையில் நடத்தப்பட்ட 1920 ஆம் ஆண்டு தேர்தல்களில் வெற்றி பெற்று நீதிக்கட்சி ஆட்சிக்கு வந்தது. சென்னை சட்ட சபையில் 98-ல் 63 இடங்களில் நீதிக்கட்சி வெற்றி பெற்றது. பொட்டி தியாகராய செட்டி அமைச்சரவைக்கு தலைமையேற்க மறுத்துவிட்டதால், ஏ. சுப்பராயலு ரெட்டியார் தலைமையிலான அமைச்சரவை பதவியேற்றது. 1923 ஆண்டு தேர்தலில் நீதிக்கட்சி சுயராஜ்ய கட்சியை எதிர்த்து போட்டியிட்டது. மீண்டும் பெரும்பான்மை இடங்களைப் பிடித்த நீதிக்கட்சி பனகல் அரசர் தலைமையின் கீழ் அமைச்சரவையை அமைத்தது. 1926 ஆம் ஆண்டு தேர்தலில் நீதிக்கட்சியில் ஒற்றுமை குலைந்ததால், ஒட்டுமொத்த காங்கிரசை எதிர்த்து பெரும்பான்மை பெறமுடியவில்லை. எனவே, சுயேச்சை வேட்பாளர் ஏ. சுப்பராயன் தலைமையிலான அமைச்சரவை சுயராஜ்ய கட்சியின் ஆதரவுடன் பதவிக்கு வந்தது. 1930 ஆம் ஆண்டு தேர்தலில் மீண்டும் நீதிக்கட்சி பெரும்பான்மை பெற்றது. பி. முனுசாமி நாயுடு தலைமையிலான அமைச்சரவை பதவியேற்றது. 1932-ல் பொப்பிலி அரசர் தலைமை அமைச்சரானார். 1934-ல் இரண்டாவது முறையாக பொப்பிலி அரசர் அமைச்சரவைக்கு தலைமையேற்றார். 1937 ஆம் ஆண்டு வரை அவரது ஆட்சி தொடர்ந்தது.

நீதிக்கட்சியின் சாதனைகள்

மொத்தம் 13 ஆண்டுகள் நீதிக்கட்சி ஆட்சியிலிருந்தது. சமூக நீதியும், சமூக சீர்திருத்தங்களுமே இந்த ஆட்சியின் சிறப்புகளாகும். அரசுப் பணியிடங்களில் பிராமணர் அல்லாத சமூகத்தினருக்கு போதிய பிரதிநிதித்துவத்தை நீதிக்கட்சி வழங்கியது. கல்வி சீர்திருத்தங்கள் மூலம் தாழ்த்தப்பட்டோர் நிலை உயர்வதற்கு அது பாடுபட்டது.

நீதிக்கட்சி கல்வித்துறையில் பின்வரும் சீர்திருத்தங்களை அறிமுகப்படுத்தியது.

1. கட்டணமில்லாத கட்டாயக் கல்வி முதன் முறையாக சென்னையில் அறிமுகப்படுத்தப் பட்டது.
2. ஏறத்தாழ 3000 மீனவ குடும்பங்களைச் சேர்ந்த சிறுவர் சிறுமியர்களுக்கு மீன்வளத் துறையின் மூலமாக இலவச மீன் பிடிப்பு பயிற்சி அளிக்கப்பட்டது.
3. சென்னையில் தேர்ந்தெடுக்கப்பட்ட மாநகராட்சி பள்ளிகளில் இலவச மத்திய உணவு அளிக்கப்பட்டது.
4. 1934-ம் ஆண்டு சென்னை துவக்க கல்வி சட்டம் திருத்தப்பட்டு 1935-ல் துவக்க கல்வியின் தரம் மேம்படுத்தப்பட்டது.
5. பெண் கல்வி நீதிக்கட்சியின் ஆட்சியில் ஊக்குவிக்கப்பட்டது.

6. தாழ்த்தப்பட்ட சமூகத்தினரின் கல்வி தொழிலாளர் நலத்துறையினரிடம் ஒப்படைக்கப்பட்டது.
7. ஆயுர்வேதா, சித்தா, யுனானி மருத்துவக் கல்விக்கு உணக்கம் அளிக்கப்பட்டது.

மாவட்ட முன்சீப்புகளை நியமிக்கும் அதிகாரம் உயர் நீதிமன்றத்திடமிருந்து பறிக்கப்பட்டது. 1921 மற்றும் 1922 ஆம் ஆண்டுகளில் கொண்டு வரப்பட்ட இடஒதுக்கீட்டு அரசாணைகள், உள்ளாட்சி அமைப்புகளிலும், கல்வி நிறுவனங்களிலும் பிராமணர் அல்லாதவர்களுக்கு இடஒதுக்கீட்டுக்கு வழிவகுத்தன.

1924 ஆம் ஆண்டு பனகல் அமைச்சரவையால் உருவாக்கப்பட்ட பணியாளர் தேர்வுக் கழகமே, 1929ல் பணியாளர் தேர்வு ஆணையமாக மாற்றப்பட்டது. இந்தியாவிலேயே முதன்முதலாக இத்தகைய அமைப்பு சென்னையில்தான் ஏற்படுத்தப்பட்டது என்பது குறிப்பிடத்தக்கது. ஆண்களுக்கு நிகராக பெண்களுக்கும் வாக்குரிமை வழங்கப்பட்டது. 1921 ஆம் ஆண்டு பனகல் அமைச்சரவையால் இந்து சமய அறநிலையச் சட்டம் கொண்டு வரப்பட்டு ஆலய நிர்வாகங்களில் நிலவிய உழுவல ஒழிப்பதற்கு முயற்சி மேற்கொள்ளப்பட்டது. நீதிக்கட்சி பொருளாதார சீர்திருத்தங்களை அறிமுகப்படுத்தியது. தொழிற்சாலையின் வளர்ச்சிக்காக 1922-ம் ஆண்டு சென்னை அரசாங்க தொழிற்சாலைகள் உதவிச் சட்டம் கொண்டு வரப்பட்டது. இது பல புதிய தொழிற்சாலைகள் உதவிச் சட்டம் கொண்டு வரப்பட்டது. இது பல புதிய தொழிற்சாலைகள் உருவாக காரணமாயின. உதாரணமாக சர்க்கரை தொழிற்சாலைகள், பொறியாளர் பணிகள், தோல் பதனிடும் தொழிற்சாலைகள், அலுமினியம், சிமெண்ட் தொழிற்சாலைகள், எண்ணெய் தொழிற்சாலைகள் உருவாயின. இந்த உதவிச்சட்டம், தொழிற்சாலைகளுக்கு நிலம், நீர் பாசன வசதிகள் வழங்க வழிவகை செய்தது.

அதுபோலவே நீதிக்கட்சி கிராமப்புற வளர்ச்சிக்காகவும், வேளாண் மக்களுக்கு உதவிட திட்டங்களை அறிமுகப்படுத்தியது. நோய்களை தடுக்க பொது சுகாதாரத் திட்டங்களை கொண்டு வந்தது. கிராமப்புற சாலைகளை மேம்படுத்த திட்டங்கள் அறிமுகப்படுத்தப்பட்டன. சென்னையில் நகர மேம்பாட்டு குழுவாயிலாக சென்னை மாநகராட்சி குடிசைகளை மாற்றி வீடு கட்டும் திட்டங்களை அறிமுகப்படுத்தியது. சமுதாய நல நடவடிக்கைகளாக நீதிக்கட்சி தாழ்த்தப்பட்ட மக்களுக்கு தரிசு நிலங்களை வழங்கியது. பெண்களை இழிவுபடுத்தும் தேவதாசி முறை ஒழிக்கப்பட்டது. சென்னைப் பல்கலைக்கழகத்தின் செயல்முறைகள் சீரமைக்கப்பட்டன. நீதிக்கட்சி ஆட்சியின் போதுதான், 1926-ல் ஆந்திரப் பல்கலைக்கழகமும், 1929-ல் அண்ணாமலை பல்கலைக்கழகமும் நிறுவப்பட்டன.

நீதிக்கட்சி ஆட்சியின் முடிவு

1935 ஆம் ஆண்டு இந்திய அரசு சட்டப்படி மாகாண சுயாட்சி அறிமுகப்படுத்தப்பட்டது. இதனால், தேர்தலில் வெற்றிபெற்று பதவி ஏற்கும் இந்திய அமைச்சர்களிடமே மாகாணத்தை ஆட்சி செய்யும் பொறுப்பு என்ற நிலை தோன்றியது. இந்த தருணத்தில் நீதிக்கட்சியின் தலைவராக கே.வி. ரெட்டி நாயுடுவும், காங்கிரஸ் தலைவராக சி. ராஜகோபாலாச்சாரியும் பொறுப்பு வகித்தனர். 1937 ஆம் ஆண்டு நடைபெற்ற தேர்தலில் சட்டசபைக்கு 215 இடங்களில் 152 காங்கிரஸ் வெற்றிபெற்றது. சட்டமேலவையின் 46 இடங்களில் 26ஐ காங்கிரஸ் கைப்பற்றியது. 1937 ஜூலையில்

சி. ராஜகோபாலாச்சாரி தலைமையிலான காங்கிரஸ் அமைச்சரவை பதவியேற்றது. பல்வேறு சமூக முக்கியத்துவம் வாய்ந்த சட்டங்களை கொண்டுவந்த நீதிக்கட்சியின் ஆட்சி முடிவுக்கு வந்தது.

1944 ஆம் ஆண்டு சேலத்தில் நீதிக்கட்சி மாநாடு நடைபெற்றது. அம்மாநாட்டில் பேரறிஞர் அண்ணா கொண்டு வந்த தீர்மானங்கள் படி, "நீதிக்கட்சி" 'திராவிடர் கழகம்' என பெயர் மாற்றம் செய்யப்பட்டது.

தமிழக அரசு மக்கள் சமூக நல திட்டங்கள்

- 1953ஆம் ஆண்டு முதலாவது 5 ஆண்டு திட்ட காலத்தில் சமூக நலத்திட்டங்களை சீரிய முறையில் செயல்படுத்த மத்திய சமூக நல வாரியம் ஏற்படுத்தப்பட்டது. இதனடிப்படையில் தமிழக அரசு, மாநில சமூக நல வாரியத்தை 1954-ல் அமைந்தது.
- ஒவ்வொரு ஆண்டும் ஏப்ரல் 7ஆம் நாள் உலக பொது சுகாதார நாளாக அனுசரிக்கப்படுகிறது.
- 1977-ல் பல்நோக்கு சுகாதாரப்பணி திட்டம் அறிமுகப்படுத்தப்பட்டது.
- தடுப்பூசித் திட்டம் 1979-ல் தமிழக அரசால் விரிவுபடுத்தப்பட்டது. 1964ல் பள்ளி மாணவர் நலத்திட்டம் துவக்கப்பட்டுள்ளது.
- குடும்பக் கட்டுப்பாடு திட்டத்தை செயல்படுத்துவதில் தமிழகம் முதலிடத்தில் உள்ளது.
- 1956ஆம் ஆண்டு பிறப்பு விகிதத்தை கட்டுப்படுத்த குடும்ப நல அறுவை சிகிச்சை திட்டம் துவக்கப்பட்டது.
- 1989-ல் முத்துலட்சுமி ரெட்டி நினைவு மகப்பேறு உதவித் திட்டம் அறிமுகப்படுத்தப்பட்டது.
- 1947-ல் மகளிர் நலத்திட்டங்களை செயல்படுத்த மகளிர் நலத்துறை ஏற்படுத்தப்பட்டது.
- மகிள மண்டல் திட்டம் பெண்களிடையே விழிப்புணர்வு ஏற்படுத்த நடவடிக்கை மேற்கொள்ளப்படுகிறது.
- 1989-ல் பெண்களுக்கான மூவலூர் இராமாமிர்தம் அம்மையார் திருமண உதவித் திட்டம் அறிமுகப்படுத்தப்பட்டது. (8ஆம் வகுப்பு முடித்திருக்க வேண்டும் - உதவித்தொகை ரூ. 5000)
- பெண்களின் உரிமைகளை பாதுகாக்க 1990-ல் தமிழக மகளிர் ஆணையம் அமைக்கப்பட்டது.
- 1974ஆம் ஆண்டிலிருந்து தாட்கோ எனப்படும் ஆதிதிராவிடர் வீட்டு வளர்ச்சிக் கழகம் செயல்பட்டு வருகின்றது.
- பழங்குடியினர் நலத்திற்காக தனி இயக்குநரகம் 2000 ஆம் ஆண்டிலிருந்து இயங்கி வருகின்றனது.
- 36 வகையான பழங்குடியினரின் அட்டவணையில் தோடா, கோட்டா, இருளர், பனியர் மற்றும் காட்டு நாயக்கர் போன்றோர் ஆதிகல பழங்குடியினர் எனக் கண்டறியப்பட்டுள்ளது.
- நீலகிரி மாவட்டத்தில் வசிக்கும் பழங்குடி மக்களின் நலனுக்காக மலைவாழ் பகுதி வளர்ச்சித் திட்டம் நடைமுறைப்படுத்தப்பட்டுள்ளது.

- தீண்டாமை ஒழிக்கவும், பழங்குடியினருக்கு எதிரான கொடுமைகளை அகற்ற 1955ஆம்ஆண்டு பொது உரிமைகள் பாதுகாப்பு சட்டம், 1989ஆம் ஆண்டு ஆதிதிராவிடர் மற்றும் பழங்குடியினருக்கு எதிரான கொடுமைகள் தடைச்சட்டம் நடைமுறைப்படுத்தப்பட்டுள்ளன.
- முதியோர் ஓய்வூதியத் திட்டம் (1962)
- உடல் உணமுற்றோர் ஓய்வூதியத் திட்டம் (1974)
- ஆதரவற்ற விதவைகளுக்கான ஓய்வூதியம் (1975)
- ஆதரவற்ற விவசாய தொழிலாளர்கள் ஓய்வூதியம் (1981)
- கணவரால் கைவிடப்பட்ட பெண்கள் ஓய்வூதியம் (1986)
- ஆதரவற்ற மற்றும் எவ்வித வருமானமின்றி வாழும் மூத்த குடிமக்களுக்கு அன்னபூர்ணா திட்டத்தின் கீழ் உணவு வழங்கும் பணியை கிராம வளர்ச்சி அமைச்சகம் செய்து வருகின்றது.
- 1992-ல் உடன் உணமுற்றோருக்கான மறுவாழ்வு இயக்குனரகத்தை தமிழக அரசு அமைத்தது.
- உண முற்றோருக்கு 3% இட ஒதுக்கீடு கல்வி, வேலை வாய்ப்பில் அரசு ஒதுக்கீடு செய்துள்ளது.
- 1989-ல் அறிமுகப்படுத்தப்பட்ட டாக்டர் தர்மாம்பாள் அம்மையார் விதவை மறுமணத் திட்டம் ஏழை விதவைகளின் மகளிர் திருமணத்திற்கென ரூ.10,000 நிதி உதவி செய்கிறது.
- ஆதரவற்ற பெண்களின் திருமணத்திற்கு நிதி உதவி செய்யும் வகையில் அன்னை தெரசா திருமணத் திட்டம் புதுப்பிக்கப்பட்டுள்ளது.
- இந்திய அரசு 2002ஆம் ஆண்டில் விதவைகள் மற்றும் ஆதரவற்ற பெண்களுக்காக சுவாதா திட்டம் என்ற ஒன்றை துவக்கியுள்ளது.
- 1000க்கும் மேற்பட்ட அனாதை குழந்தைகள் வசிக்கும் அனாதை இல்லங்களில் நூலகங்களை ஏற்படுத்துவதை நோக்கமாகக் கொண்டு ஆனந்தம் திட்டம் தொடங்கப்பட்டுள்ளது.

முக்கிய தமிழக முதலமைச்சர்கள் மற்றும் சிறப்பு திட்டங்கள்

1. இராஜாஜி (1937-39, 1952-54)

- கோவில் நுழைவுச் சட்டம் 1939
- விவசாயக் கடன் நிவாரண சட்டம் 1938
- பூரண மது விலக்கு 1939
- குலக்கல்வி திட்டம் 1953
- இந்தி மொழி திணிப்பு திட்டம்

2. காமராஜ் (1954-57, 1957-62, 1962-63)

- குலக்கல்வி திட்டத்தை ஒழித்தல்.
- 11ஆம் வகுப்பு வரை இலவச கட்டாயக் கல்வி.
- மதிய உணவுத் திட்டம் (1962)

- மதராஸ் IIT உருவாக்கம், நெய்வேலி லிக்னைட் கார்பரேஷன் மற்றும் BHEL திருச்சி துவக்கம்.
- K-திட்டம் (காமராஜ் திட்டம்) (1963)

3. பக்தவத்சலம் (1963 - 67)

- மும்மொழித் திட்டம், (ஆங்கிலம், ஹிந்தி, தமிழ்) 1965
- இதற்கு எதிராக ஹிந்தி எதிர்ப்பு போராட்டம் அண்ணாதுறை தலைமையில் நடைபெற்றது.
- விவேகானந்தர் பாறை நினைவு மண்டபம் (1963)

4. C.N. அண்ணாதுறை (1967 - 67)

- சுயமரியாதைத் திருமணம்
- இருமொழித்திட்டம்
- இரண்டாவது உலகத்தமிழ் மாநாடு (1968)
- 1 ரூபாய்க்கு 1 படி அரிசித்திட்டம்
- மதராஸ் மாநிலம் தமிழ்நாடு எனப் பெயர் மாற்றம் (1969)
- பேருந்து நாட்டுடைமை
- கை ரிக்ஷா ஒழிப்பு
- மது விலக்குக் கொள்கை
- பேருந்துகளில் திருக்குறள்

5. M. கருணாநிதி (1969-71, 1971-76, 1996-2001, 2006-II)

- 1 ரூபாய்க்கு 1 கிலோ அரிசி
- விலையில்லா இலவச அரிசித் திட்டம்.
- காப்பீட்டு திட்டம்.
- இலவச தொலைக்காட்சி திட்டம்

6. M.G. ராமச்சந்திரன் (1977-80, 1980-84, 1985-87)

- சத்துணவு திட்டம்
- சினிமா தொழில்நுட்ப பள்ளி.
- விவசாயிகளுக்கு இலவச மின்சாரம்.

7. ஜெ. ஜெயலலிதா (1991-96, 2001-06, 2011 - தற்போது வரை)

- பெண் குழந்தை பாதுகாப்பு திட்டம் 1992
- இந்தியாவின் முதல் பெண் போலீஸ் கமாண்டோ படை ஏற்படத்தப்படல் (2003)
- இலவச ஆடுகள் திட்டம்

- இலவச மிக்ஸி, கிரைண்டர் மற்றும் மின் விசிறி திட்டம்.
- இலவச மடிக்கணினி திட்டம்.
- விலை குறைந்த உணவகம், குடிநீர் மற்றும் உப்பு வழங்கல் திட்டம்.

வினாக்கள்

1. இந்திய தேசிய இயக்கத்தில் தமிழ்நாட்டின் பங்கினை விரிவாக எழுதுக
2. தமிழக அரசின் பொதுநலத் திட்டங்களில் சிலவற்றை குறிப்பிட்டு விவரி.
3. நீதிக்கட்சி பற்றி விரிவான விடையை தருக.

